

Nostaljik Tur

– F.ÜRKDOĞAN · 03 Mayıs 2011

Gökyüzünde tutkulu ve sonsuz yıldızların hükümrân olduğu ayın köşesine çekilip cemalini sakladığı,bodur bir mum alevinin harelediği ılık bir bahar gecesi idi. Umarsızca yattığım yatağımdan kulağıma geçmişten gelen tanış,tiz bir düdük sesiyle uyandım.Gece bekçisinin güven veren,uzun/kısa parolalı çalışları zaman tünelinin dolambaçlı yollarına sokuverdi beni...

Ev sinema sistemlerinin tv, markalı alışveriş merkezlerinin loş serin,localı sinema salonları hayatımıza girmediği zamanlardaydık.Açık havada çitlediği çekirdeği yere atıp,sade şişe gazozundan yudumlayan yıldızların altında esas kızın kör oluşuna,esas oğlanın da buz gibi içeceklere gizlice hap atıp taşkınlıklar yaptığı sahneleri sahi zannedip hıçkırıklara boğulanlar...

Saatler boyu bayram/özel günlerde pıtırak gibi köşe başlarında bitiveren sergilerden;her limandan sevgililerine kart atan denizciler gibi en anlamlısını,en parafanını seçmeye çalışanlar...

Radyolu cep telefonu,el,cep radyoları henüz icat edilmediği için; şimdilerde tavan arasının, bodrumların tozlu kuytularında veya şark köşelerinin alalade konulmuş bir kıyısında bir zamanlar saltanat sürdüğü yıllara sitem eder bir vaziyette öksüzce kulağının bükülmesini bekleyen bataryalı radyolar...

Kız ve karma okulların;son ders zilinın çalıp öğrencilerin oğul, oğul evlerine dağılmasıyla karşı cinsteki yeni yetmeleri evlerine kadar gizli,gizli takip edip bir pundunu yakalayınca da arkadaşlık teklif eden bıyığı yeni terlemiş yüzü sivilceli ergin gençler...

Hatıra defterlerine kalp içinde yazanın/defter sahibinin baş harflerini yazarak birde mani yakıştıran genç kızlığa yeni adım atmış taze filizler...

Aynı saatte,aynı yerde güler yüzlü postacının yolunu gözleyip umut içinde yazdığı mektuba cevap almayı düşleyen;"daha yazmamış" cevabıyla ızdıraba gark olan sevdalılar...

Kalorifer,doğalgaz,elektrikli ısıtıcılar,klimalar henüz icat edilip, yaygınlaşmadığı için;çıtır,çıtır yanan çıralı odunların,talaş,tezek yakılan sobaların verdiği miskinlik...

Yılbaşlarında patlatılan mısırlar,kavrulan nohutlar,kebab yapılan kestaneler eşliğinde oynanan tombalalar,fincan içine saklanan yüzüğün bulunduğu oyunlar...

Deolar,parfümler henüz yokken mis gibi beyaz/yeşil sabun kokan tenler ve içine limon esansı

katılmış kolonyalar...

Cebinde meteliği ancak katıktan çok eklemek almaya yetip; tabana kuvvet, yorgun adımlarla uzaklaşanlar...

Çiçekli goblen perdeleriyle takım divanlarının düzgün durması için, habire çocuklarını paylayan analar...

Adını bile telaffuz etmekte zorlandığımız drajelerin, pastillerin, şurupların henüz formülleri bile yazılmamışken; her yerde deva gripinler, aspirinler, vicksler, limonla kaynatılan nane, itburnu, ıhlamurlar...

O günkü harçlığı okula sadece gidiş için otobüs parasına yeten ve öğlen yemeği olarak simitine eşlik edecek bir bardak çaya yetmeyen talebeler...

Evin havasını tazelemek için her 10 dakikada puflayan ev deoları henüz yokken; köz üzerine bir tutam atılan ve yanık kokusuyla insanı mest eden üzerlik otları...

Huşu içinde kitapların kahramanlarıyla hemhal olup; serin, taş duvarlı, mürekkep kokulu salonlarında kitap okunan kütüphaneler...

Sevginin aleni değil de eşsiz benzetmelerle ifade edildiği; baştan sona romantizm kokan, albenili, ütülü, renkli kağıtlara yazılan, birde şiir eklenen gül kokulu nağmeler...

Her sayfa arasında mutlaka ihtimamla kurutulmuş çiçeklerin saklandığı ders kitapları...

Arnavut kaldırımlı, taş sokakları nal sesleriyle, çingiraklarıyla baştan sona dolaşıp; yorgun bedenleri, sefaya çıkan çiftleri taşıyan faytonlar...

Camların denizliklerinde, bahçenin çeperinde boy, boy yağ tenekeleri içinde yetiştirilen, envai renkte çiçekler, fesleğenler...

Henüz sanal alemin bir elemanı, aptal kutularının esiri olmadığımız için; ailece birarada olup dost/ahbab ziyaretine giden aile bireyleri...

Plastik kartlar henüz dahiler!! tarafından projelendirilmediği için elinde ki üç kuruşla yetinen aileler...

Pompalanan, özendirilen reklamlar senaristler tarafından henüz düşünülmediği için; çorap dahil çoğu giysiye yamalık bulma telaşına düşen kadınlar...

Paket programların,otel/motel rezervasyonlarının moda olmadığı, tatil/bayram kaçamaklarının yaşanmadığı günlerde,maale bayram ziyaretine giden büyükler...

Saç boyası, ojeyle tanışmadığımız günlerde eli, saç kına ile renklenen hanımlar...

Girdiğim düş tünelinin ucundaki ışığı bile göremeden yanibaşımda bu dünyaya ait olmadığını düşündüğüm acaip bir sesle titreyen,avuç içi kadar minik bir araç gördüm... Pazartesi sendromuyla gözümü açıp, gerçeğin ışığını yakalayınca canım'ın canı'nı okula hazırlamak için odasına koştum...Sarı saçlı,mavi gözlü miniğim cayır,cayır yanıyordu ateşten...

Yoksa ...Yıllar önce babasının gizlice günlüğümü okuyup öğrendiği ve uygulayıp sınav günü ateşlendiği gibi ...

Miniğimde sınıftan gizlice kaçırdığı tebeşir tozlarını içtiği suya karıştırıp sınava girmek için bahaneler yarattığı yerleşti zihnimin kıvrımlarına...

Miniğimi kucakladığım ve arabanın anahtarlarını kaptığım gibi düştüm hastane yollarına...